





Rdeča kapica

138281/9



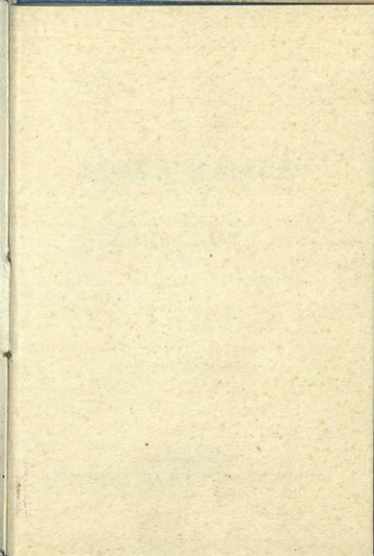
*Ta knjižica
spada:*

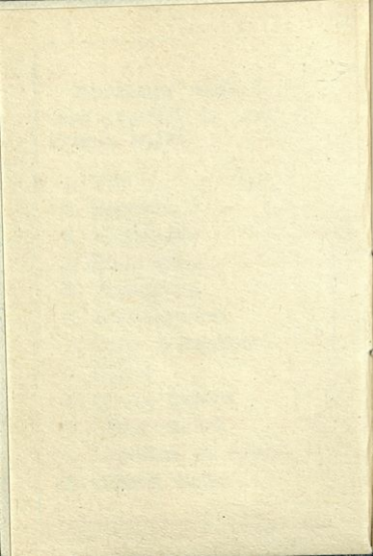




Kolekcija vsebuje 12
najljepših in najbolj
znanih bajk:

1. Vile
2. Pepelka
3. Zlatolaska
4. Sinja ptica
5. Trnjulčica
6. Rdečebradec
7. Princ s čopkom
8. Palček
9. Rdeča kapica
10. Obuti maček
11. Lepotica in pošast
12. Oslova koža

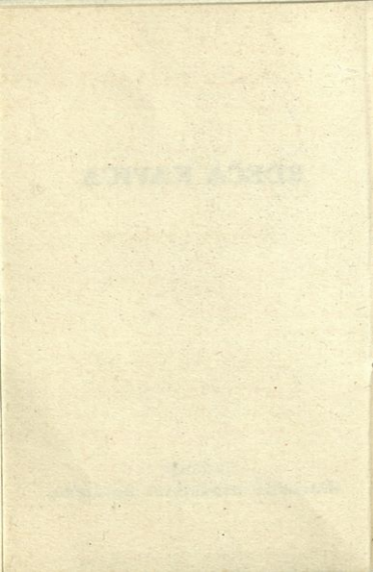




RDEČA KAPICA

Izdanje

»Narodne prosvjete« Sarajevo.



CHARLES PERRAULT

Rdeča kapica

Za mladino priredil
VLADO RAPE



Ad 0 1269/1955

Štamparski zavod
»Ognjen Prica«, Zagreb

RDEČA KAPICA

V neki vasi je živela majhna, nadvse ljubka deklica, ki ji daleč naokoli ni bilo enake. Njena mati jo je silno ljubila. Kar oboževala pa jo je njena babica. Za rojstni dan je mati svoji

hčerki sešila kapico, lepo rdečo kapico. V njej je bila deklica še ljubkejša. Vedno jo je hotela imeti na glavi. Ljudje je zato niso klicali več po imenu, ampak so ji rekli Rdeča kapica.

Nekega dne je mati spekla pecivo in rekla Rdeči kapici, ki se je venomer sukala okrog nje:



»Dolgo že ni bilo babice k nam. Slišala sem, da je nekaj bolna. Pojdi k njej pogledat. Nesla ji boš dobrega peciva in lonček svežega masla. Pa hitro se vrni!«

Rdeča kapica je takoj ubogala svojo mamico in se odpravila na pot k babici, ki je stanovala v sosednji vasi. Steza jo je vodila skozi gozd. Nenadoma je srečala volka, ki je poželjivo zapil vanjo svoje oči. Kar takoj bi jo bil rad požrl, pa se ni upal, ker je slišal v bližini odmev drvarskih sekir. Zato jo je samo prav priliznjenno vprašal:

»Kam pa tako hitiš,
deklica mala?«

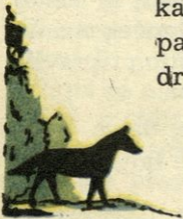
Ubogi otrok, ki ni vedel, v kako nevarni družini je, je zaupljivo odgovoril:

»Obiskat grem svojo babico; nesem ji nekaj peciva in lonček masla, ki ga je zanjo pripravila moja mama.«

»Stanuje daleč tvoja babica?« je hotel vedeti volk.

»Da, precej daleč. Po-
leg tistega mlina, ki ga
vidite tam doli,« je od-
govorila Rdeča kapica
in z roko pokazala hišo.

»Dobro! Tudi jaz bi
jo rad obis-
kal. Imam
pa še nek
drug opra-



vek, zato bom šel po drugi poti, ti pa pojdi kar naravnost. Radoveden sem, kod bo preje pri babici,« je še rekel volk in stekel, kar so ga nesle noge.

Rdeča kapica je spotoma še nabirala lešnike, letala za metulji in trgala cvetice ter jih vezala v šopek.

Volk je kaj kmalu pritikel do babičine hi-

še, se nekoliko oddahnil, nato pa potrkal na vrata: tok, tok, tok.

»Kdo je?« je vprašala babica iz izbe.

»Vaša deklica, Rdeča kapica,« se je odzval volk, ki je poskušal oponašati otroški glas, »prinašam vam peciva in lonček masla, ki ga pošilja moja mama.«

Dobra babica, ki je ležala bolna v postelji, je zaklicala proti vratom:

»Potegni klin in zapah se bo odprl!«

Volk je res prijel za klin, ga potegnil in vrata so odskočila. V silni lakoti, kajti tri dni že ni nič jedel, je volk planil nad ubogo babico in jo požrl kar celo. Nato je zaprl vrata, se vlegel v posteljo stare mame, si nadel njeno ruto in očala ter čakal Rdečo kapico. Kmalu je

prišla in potrkala: trk,
trk, trk.

»Kdo je?« je vprašal
volk, ki je pozabil iz-
premeniti svoj glas.

Ko je deklica čula de-
bel volkov glas, se je
prestrašila. Pa se je
spomnila, da je babica
bolna, gotovo je nrehla-
jena in ima zato tak
glas. Odgovorila je:

»Vaša deklica sem,
Rdeča kapica. Prinašam

vam peciva
in lonček
masla, ki ga
pošilja mo-
ja mama.«

Volk je s
tanjšim gla-



som odvrnil:

»Potegni klin in za-
pah se bo odprl.«

Rdeča kapica je po-
vlekla klin in vrata so

se odprla. Ko je vstopila, se je volk skrnil pod odejo in rekel:

»Postavi pecivo in maslo na mizo, potem pa se vlezi k meni, da me boš malo pogrela.«

»Rdeča kapica je ubogala in s vlegla v posteljo. Takoj je opazila, da je babica pod pokrivalom nekam čudna, zato jo je osupla vprašala:

»Babica, zakaj imate tako velike roke?«

»Da te lažje objamem, moja kčerkica!«

»Babica, zakaj imate tako velike noge?«

»Da bolje tečem, če je treba, moj otrok!«

»Babica, zakaj imate tako velika ušesa?«

»Da te bolje slišim, otrok moj!«

»Babica, zakaj imate tako velike oči?«



»Da te bolje vidim,
moj otrok!«

»Babica, zakaj imate
tako velike zobe?«

»Da te laže pojem!«

Ko je zlobni volk izrekel te besede, se je vrgel na Rdečo kapico in jo požrl. Presit je odšel iz hiše v gozd in se vlegel od potoku, da bi se malo odpočil. Takoj je zasmrčal.

Takrat pa je prišel po stezi lovec Miha in zaslišal smrčanje. Ob vodi je zagledal volka, ki je ležal na hrbtu, molil od sebe vse štiri in vlekel dreto. Previ-

dno se mu je približal. Ko ga je natančneje pogledal, je videl, da je močno napet. Segel je za pas, prijel nož in z njim volku razparal trebuh. Iz njega sta skočili babica in Rdeča kapica. Vsi srečni sta se objeli in se lepo zahvalili Mihi. Ta pa je naložil volku v trebuh kamenja in ga zašil.

Volka je čez čas prebudila silna žeja. Stopil

je k potoku in se na-
gnil, da bi pil. Kame-
nje, ki ga je imel v tre-
buhu, pa ga je posta-
vilo na glavo v vodo in
ga potegnilo na dno,
kjer je utonil.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA



00000440293





NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

DS

138 2819



0955501269

COBISS G